

Sygn. akt VI Cz 338/19

POSTANOWIENIE

Dnia 09.05.2019r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie VI Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Janina Ignasiak (spr)

Sędziowie: SSO Jolanta Janas

SSO Karol Kołodziejczyk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 09.05.2019r.

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko R. F.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej R. F.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 11 października 2018r.

sygn. akt I C 95/18

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt VI Cz 338/19

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Częstochowie postanowieniem z dnia 11 października 2018 r. odmówił odrzucenia pozwu wniesionego przez (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. przeciwko R. F. o zapłatę kwoty 38.717,62 zł z odsetkami ustawowymi.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, iż w Sądzie toczyło się już postępowanie w sprawie pomiędzy tymi samymi stronami o to samo roszczenie wywodzone z umowy pożyczki, pierwotny wierzyciel (...) Bank Spółka akcyjna w W. złożył pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym, został wydany nakaz zapłaty od którego pozwana wniosła skutecznie sprzeciw, wobec czego sprawa w trybie art. 505³⁶ § 1 k.p.c. została przekazana do Sądu Rejonowego w Częstochowie. Następnie Sąd Rejonowy w Częstochowie prawomocnym postanowieniem z 14 sierpnia 2017 r. umorzył postępowanie w sprawie na podstawie art. 505³⁷ § 1 zd. 2 k.p.c. z uwagi na to, że powód w ustawowym terminie nie usunął braków formalnych pozwu.

Zdaniem Sądu Rejonowego, w sprawie nie doszło do prawomocnego osądzenia roszczenia, gdyż wydany w poprzednim postępowaniu nakaz zapłaty utracił moc ipso iure na podstawie art. 505³⁶ § 1 k.p.c., a postanowienie o umorzeniu postępowania nie może korzystać z atrybutu powagi rzeczy osadzonej.

W zażaleniu na powyższe postanowienie pełnomocnik pozwanej zarzucił naruszenie art. 222 zd. 1 k.p.c. w zw. z art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c., poprzez niezasadne oddalenie zarzutów pełnomocnika pozwanej, których uwzględnienie uzasadniałoby odrzucenie pozwu, a w konsekwencji niezasadne nieodrzućenie pozwu w sytuacji, gdy sprawa została już prawomocnie osądzona.

Powołując się w motywach zażalenia na tożsame argumenty, które zostały zawarte w samym wniosku o odrzucenie pozwu, pozwana domagała się zmiany zaskarżonego orzeczenia poprzez odrzucenie pozwu i zasądzenie na rzecz pozwanej kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Podniesiony przez pozwaną zarzut rei iudicatae (art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c.) nie może być uznany za trafny, co w konsekwencji oznacza że zażalenie było niezasadne.

Obligatoryjne odrzucenie pozwu następuje w przypadku, jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona (art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c.). Wymienione w przywołanej normie przesłanki umorzenia muszą zachodzić łącznie, co oznacza, że brak wystąpienia którejkolwiek z nich, nie może powodować wskazanego skutku procesowego. Taka sytuacja zachodzi w badanej sprawie, gdyż nie zostały spełnione wszystkie przesłanki.

Wprawdzie przed Sądem Rejonowym w Częstochowie toczyło się postępowanie w sprawie I C (...) pomiędzy tymi samymi stronami dotyczące roszczenia stanowiącego przedmiot postępowania w niniejszej sprawie, ale w tamtym postępowaniu nie doszło do merytorycznego rozpoznania sprawy. Podstawą kończącego tamto postępowanie postanowienia o umorzeniu postępowania były braki formalne pozwu, które stanowiły przeszkodę do merytorycznego rozpoznania sprawy. Postanowienia takie, skutkujące niemerytoryczną formułą zakończenia postępowania, mają zatem charakter deklaratoryjny, nie korzystają z powagi rzeczy osądzonej, a co za tym idzie, nie są przeszkodą do wystąpienia ponownie z żądaniem tej samej treści. Powaga rzeczy osądzonej zachodzi wówczas, gdy sąd wyrokiem rozstrzygnął sprawę merytorycznie (uchwała SN z dnia 24 listopada 1966 r., III CZP 91/66, OSNCP 1967, Nr 3, poz. 47), z powagi tej korzystają także postanowienia wydane w postępowaniu nieprocesowym, orzekające co do istoty sprawy (art. 366 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.). Prawomocne postanowienie o odrzuceniu pozwu nie korzysta z powagi rzeczy osądzonej (art. 366 i postanowienie SN z dnia 18 sierpnia 1967 r., II CZ 68/67, OSPiKA 1968, z. 11, poz. 238, z glosą W. Siedleckiego).

Nietrafne są zarzuty pozwanej dotyczące stanu sprawy w toku i zawisłości sporu pomiędzy stronami. Wydany w postępowaniu I C (...) nakaz zapłaty utracił moc ipso iure, na co prawidłowo zwrócił uwagę Sąd I instancji.

Wobec tego, uznać należy iż Sąd Rejonowy słusznie przyjął, iż wydanie przez Sąd Rejonowy w Częstochowie postanowienia o umorzeniu postępowania w sprawie I C (...), co nastąpiło przed zainicjowaniem postępowania w niniejszej sprawie, nie uzasadnia przyjęcia, iż w przedmiotowej sprawie mamy do czynienia z powagą rzeczy osądzonej. W konsekwencji, Sąd Rejonowy trafnie odmówił odrzucenia pozwu - na podstawie art. 199 § 1 pkt 1 k.p.c.

Z uwagi na powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie pozwanej.